

तेषामिच्छाम्यहं गतुं मुनीनां भावितात्मनां ।
 समीपमाश्रमस्थानां यानहं पर्यचारिणं ॥ ३० ॥
 धर्मिष्ठं तु वचस्तस्याः श्रुत्वा रामः सलक्ष्मणः ।
 अनुजानामि गच्छेति प्रहृष्टवदनोऽब्रवीत् ॥ ३१ ॥
 अनुज्ञाता तु रामेण कृत्वात्मानं कृताशने ।
 ज्वलन्ती स्वेन वपुषा स्वर्गमेव जगाम सा ॥ ३२ ॥
 यत्र ते सुकृतात्मानो विहरन्ति महर्षयः ।
 तत् पुण्यं शवरी स्थानं जगामैव समाधिना ॥ ३३ ॥

इत्यार्षे रामायणे आरण्यकाण्डे कबन्धोपदशो नाम
 षट्सप्ततितमः सर्गः — शवरीदर्शनं नाम
 सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥